

Önarckép, félhomályban

Ács Károly

*Nem is fej ez, egy rejtett csillagrendszer.
Bolygó gondok, gondolkodó anyag:
Zúllott kozmosz a homloka alatt.
Valami valahol megindult egyszer,*

*És most görög, gyorsuló kerekkel;
Órület viszi, szerelmes harag,
S majd valahol szeliden fönnakad.
Akármilyen ez, mit bánom én, de nem fej,*

*Nem emberarc. Forduljatok el tőle
Kíméletesen, nehogy arcotokban
Magára véljen ismerni; hiába*

*Húzódik majd szánivalóan dőre
Mosolyra pár félbenhagyott vonása –
Akkor jön rá, hogy mennyire valótlan.*

